

(1922-1991)

Urodził się 5 marca 1922 r. na Litwie w miejscowości Anciszki (Lauda) jako syn Kazimierza, w rodzinie drobnej szlachty laudańskiej.

Od 1937 r. jako uczeń gimnazjum polskiego w Poniewieżu, działał w harcerstwie wychowującym młodzież w duchu Bóg, Honor i Ojczyzna, organizacji zakazanej przez władze litewskie. Po wybuchu wojny uczestniczył w pracach grup pomagających internowanym na Litwie żołnierzom Wojska Polskiego. Od wiosny 1940 w konspiracyjnych Szarych Szeregach w Poniewieżu, a następnie w siatce ZWZ-AK jako łącznik w Inspektoracie Kowieńskim. Wykonywał również zlecane mu zadania kolportażu oraz przewozu i przechowywania broni.

Aresztowany w lutym 1944 r. przez Saugumą (litewską policję bezpieczeństwa na służbie Gestapo) ucieka podczas konwoju, dociera do Wilna skąd w pierwszych dniach marca dołącza do 3. Brygady "Szczerbca". Przydzielony do plutonu "Dzumby" (Władysław Markowski) walczy pod Czarnym Borem i Jaszunami, uczestniczy w zdobyciu Nowych Trok i w boju pod Pawłowem. W trakcie bitwy pod Murowaną Oszmianką ~~XXXXXX~~, w nocy z 13 na 14 maja, zostaje ciężko ranny. W lipcu, w okresie walk o Wilno, przewieziony ze szpitala polowego w Onżadowie do Kolonii Wileńskiej. W okresie rekonwalescencji, wobec wzmożonych represji NKWD ukrywa się w okolicach Nowej Wilejki. W listopadzie zgłasza się do służby w Oddziale Samoobrony Czynnej Ziemi Wileńskiej, dowodzonym przez rtm. "Orlicza" (Władysław Kitowski). Pełni funkcję sekcijnego w drużynie "Oczka" (Bolesław Zabłocki) w plutonie "Dana". Uczestniczy w potyczkach z formacjami NKWD i w bitwie z nimi pod Rowinami 2 lutego 1945 r., kiedy to poległo ok. 50 żołnierzy AK. Wg informacji nowogródzkiej organizacji konspiracyjnej AK straty n-pła były znacznie większe. Po rozproszeniu uczestniczących w bitwie oddziałów samoobrony por. "Turrego" (Witold Turonek) i rtm. "Orlicza" powstają nowe, mniejsze. "Konrad" podejmuje działalność partyzancką w 30-osobowej grupie dowodzonej przez

kpr. "Oczko" operującej w pow. Wołożyn, na pń-zach. skraju Puszczy Nalibockiej. Strzegą polskiego stanu posiadania, likwidują konfidentów, unikają kolejnych obław. W październiku 1945 r., wobec zbliżającej się zimy i wymuszonej represjami "repatriacji" miejscowej ludności polskiej sprzyjającej partyzantom oddział ulega samolikwidacji, a "Konrad" na ~~litewskim~~ papierach wyjeżdża do Polski. W 1946 r. zgłosił rzekomą kradzież dokumentów, wraca do prawdziwego nazwiska, studiuje na Uniw. Warsz. uzyskując w 1951 r. ty-

tuż mgr ekonomii i podejmuje pracę w spółdzielczości. Zmarł
nagle w Warszawie, pochowany 8 sierpnia 1991r w Przasnyszu.

opracował Zygmunt Kłosiński "Huzar" "Dan"
żołnierz 3. Brygady, ORKO i Oddz. Samoobrony AK